

**EUROPOS SAJUNGOS
TARYBA**

**Briuselis, 2008 m. rugsėjo 24 d. (08.10)
(OR. fr)**

13440/08

LIMITE

ASIM 72

PRANEŠIMAS

nuo: Pirmininkaujančios valstybės narės

kam: Tarybai

Ankstesnio

dokumento Nr.: 13189/08 ASIM 68

Dalykas: Europos imigracijos ir prieglobsčio paktas

Delegacijoms pridedamas Europos imigracijos ir prieglobsčio pakto teksto projektas.

Europos imigracijos ir prieglobsčio paktas

Per pastaruosius penkiasdešimt metų buvo padaryta didelė pažanga įgyvendinant politinį ir civilizacijos projektą, kuriuo remiantis buvo kuriama ir plėtojama Europos Sąjunga. Vienas iš didžiausių šios iniciatyvos pasiekimų – sukurta plati laisvo judėjimo erdvė, kuri šiuo metu apima didžiąją Europos dalį. Šiuo pasiekimu buvo užtikrintas precedento neturintis Europos piliečių ir trečiųjų šalių piliečių, kurie laisvai keliauja per šią bendrą teritoriją, laisvės padidėjimas. Be to, tai yra svarbus augimo ir gerovės veiksnys. Neseniai įvykusi ir būsima Šengeno erdvės plėtra toliau didina asmenų judėjimo laisvę.

Tarptautinė migracija yra realus reiškinys, kuris egzistuos tol, kol skirsis įvairių pasaulio regionų gerovės ir išsivystymo lygis. Ji gali suteikti įvairių galimybių, kadangi ji yra vienas iš žmogiškųjų ir ekonominių mainų veiksnių ir suteikia žmonėms galimybių įgyvendinti savo lūkesčius. Ji gali svariai prisidėti prie Europos Sąjungos ir tų valstybių narių, kurioms dėl padėties jų darbo rinkose ar jų demografinės padėties reikalingi migrantai, ekonomikos augimo. Galiausiai, ji yra lėšų šaltinis migrantams ir jų kilmės šalims, taigi ja prisidedama prie jų vystymosi. Be to, nulinės imigracijos hipotezė yra nerealistiška ir pavojinga.

2005 m. gruodžio mėn. Europos Vadovų Taryba priėmė visuotinį požiūrį į migraciją ir patvirtina, kad jis vis dar aktualus. Ji dar kartą patvirtina esanti įsitikinusi, kad migracijos klausimai yra ES išorės santykių sudėtinė dalis ir kad suderintas bei veiksmingas migracijos valdymas turi būti visapusiškas; taigi, jis turi apimti teisėtos migracijos organizavimą ir kovą su neteisėta imigracija – migracijos ir vystymosi sinergijos skatinimo priemonės. Europos Vadovų Taryba yra įsitikinusi, kad visuotinis požiūris į migraciją bus prasmingas tik tuo atveju, jeigu kilmės, tranzito ir paskirties šalys palaikys glaudžią partnerystę.

Tačiau Europos Sąjunga neturi pakankamai išteklių, kad galėtų tinkamai priimti visus migrantus, kurie tikisi joje rasti geresnį gyvenimą. Blogai valdoma imigracija gali sutrikdyti paskirties šalių socialinę sanglaudą. Todėl organizuojant imigraciją reikia atsižvelgti į Europos priėmimo pajėgumus darbo rinkos, aprūpinimo būstu, sveikatos, švietimo bei socialinių paslaugų požiūriu ir apsaugoti migrantus, kad jų neišnaudotų nusikalstami tinklai.

Dėl bendros laisvo judėjimo erdvės sukūrimo valstybėms narėms taip pat kilo naujų problemų. Vienos valstybės narės veiksmai gali paveikti kitų interesus. Gavus teisę patekti į vienos valstybės narės teritoriją, galima patekti ir į kitų valstybių narių teritoriją. Todėl ypač svarbu, kad kiekviena valstybė narė, rengdama ir įgyvendindama imigracijos, integracijos bei prieglobsčio politiką, atsižvelgtų į savo partnerių interesus.

ES valstybės narės jau beveik dvidešimt metų stengiasi labiau suderinti savo politiką šiose srityse. Europos Vadovų Taryba pripažįsta jau padarytą pažangą siekiant šio tikslo: panaikinta vidaus sienų kontrolė didžiojoje Europos dalyje, patvirtinta bendra vizų politika, suderinti išorės sienų kontrolės bei prieglobsčio standartai, suvienodintos tam tikros teisėtos imigracijos sąlygos, bendradarbiaujama kovojant su neteisėta imigracija, įsteigta FRONTEX agentūra ir įsteigti specialūs fondai išreiškiant valstybių narių solidarumą. Europos Vadovų Taryba ypač palankiai vertina didelę pažangą, padarytą vykdant Tamperės (1999–2004 m.) ir Hagos (2004–2009 m.) programas, kurias ji įsipareigoja visiškai įgyvendinti.

Ištikima vertybėms, kuriomis nuo pačios pradžios buvo grindžiamas Europos projektas ir įgyvendinama politika įvairiose srityse, Europos Vadovų Taryba oficialiai dar kartą patvirtina, kad migracijos ir prieglobsčio politika turi atitikti tarptautinės teisės normas, visų pirma normas, susijusias su žmogaus teisėmis, žmogiškuoju orumu ir pabėgėliais.

Nors kuriant bendrą imigracijos ir prieglobsčio politiką ir buvo padaryta reali pažanga, būtina imtis papildomų veikslių.

Įsitikinusi, kad darnus požiūris yra labai svarbus siekiant migracijos valdymą įtraukti į bendrus Europos Sąjungos tikslus, Europos Vadovų Taryba mano, kad atėjo laikas, vadovaujantis valstybių narių apipusės atsakomybės bei solidarumo, taip pat partnerystės su trečiosiomis šalimis principais, suteikti naują stimulą siekiant nustatyti bendrą imigracijos ir prieglobsčio politiką, kurią įgyvendinant būtų atsižvelgta tiek į Europos Sąjungos bendrus interesus, tiek į kiekvienos valstybės narės konkrečius poreikius.

Šiuo tikslu ir atsižvelgdama į 2008 m. birželio 17 d. Komisijos komunikatą, Europos Vadovų Taryba nusprendė oficialiai patvirtinti šį Europos imigracijos ir prieglobsčio paktą. Žinodama, kad siekiant visapusiškai įgyvendinti šį paktą tam tikrose srityse gali prireikti pakeisti teisinę sistemą, visų pirma sutarčių pagrindus, Europos Vadovų Taryba prisiima penkis pagrindinius įsipareigojimus, kurių konkretūs įgyvendinimo veiksmai bus toliau nagrinėjami visų pirma programoje, kuri 2010 m. pakeis Hagos programą:

- organizuoti teisėtą imigraciją atsižvelgiant į prioritetus, poreikius bei priėmimo pajėgumus, kuriuos nustato kiekviena valstybė narė, ir skatinti integraciją;
- kovoti su neteisėta imigracija užtikrinant, kad neteisėtai gyvenantys užsieniečiai grįžtų į savo kilmės šalį arba į tranzito šalį;
- didinti sienų kontrolės veiksmingumą;
- sukurti prieglobsčio Europą;
- užmegzti visapusišką partnerystę su kilmės bei tranzito šalimis, kad būtų skatinama migracijos ir vystymosi sinergija.

*

* *

I) Organizuoti teisėtą imigraciją atsižvelgiant į prioritetus, poreikius bei priėmimo pajėgumus, kurius nustato kiekviena valstybė narė, ir skatinti integraciją

Europos Vadovų Tarybos nuomone, teisėta imigracija turėtų vykti atsižvelgiant ir į migranto, ir į priimančiosios šalies norus, siekiant abipusės naudos. Ji primena, kad kiekviena valstybė narė pati sprendžia dėl legalių migrantų priėmimo jos teritorijoje sąlygų ir prireikus nustato jų skaičių. Galimas kvotas būtų galima įgyvendinti palaikant partnerystę su kilmės šalimis. Europos Vadovų Taryba ragina valstybes nares įgyvendinti tokią imigracijos politiką, kuri būtų grindžiama atranka (visų pirma atsižvelgiant į visus darbo rinkos poreikius) ir suderinta (atsižvelgiant į poveikį, kurį ji gali daryti kitoms valstybėms narėms). Europos Vadovų Taryba pabrėžia, kad svarbu pasirinkti tokią politiką, kuri suteiktų galimybę sąžiningai elgtis su migrantais ir harmoningai juos integruoti į juos priimančių šalių visuomenes.

Šiuo tikslu Europos Vadovų Taryba susitaria:

- a) atsižvelgiant į 2008 m. kovo 13–14 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas, paraginti valstybes nares ir Komisiją, laikantis Bendrijos *acquis* ir pirmenybės principo bei atsižvelgiant į žmoniškųjų išteklių potencialą Europos Sąjungoje, imtis tinkamiausių profesinės imigracijos politikos priemonių, kuriomis būtų atsižvelgta į visus kiekvienos valstybės narės darbo rinkų poreikius;
- b) didinti Europos Sąjungos patrauklumą aukštos kvalifikacijos darbuotojams ir imtis naujų priemonių, kad būtų sudarytos dar palankesnės sąlygos studentų ir mokslininkų priėmimui ir judėjimui ES viduje;
- c) skatinant laikiną arba apykaitinę migraciją ir vadovaujantis 2007 m. gruodžio 14 d. Europos Vadovų Tarybos išvadomis, užtikrinti, kad ši politika nepaštrintų protų nutekėjimo problemos;

- d) veiksmingiau reguliuoti šeimų imigraciją, paraginant kiekvieną valstybę narę, laikantis Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nacionalinės teisės aktuose, atsižvelgti, išskyrus tam tikras kategorijas, į savo priėmimo pajėgumus ir šeimų pajėgumus integruotis, kurie vertinami atsižvelgiant į imigrantų turimus išteklius bei būsto sąlygas paskirties šalyje ir, pavyzdžiui, tos šalies kalbos mokėjimą;
- e) didinti abipusį keitimąsi informacija apie migraciją prireikus gerinant esamas priemones;
- f) teikti išsamesnę informaciją apie teisėtos imigracijos galimybes ir sąlygas, visų pirma nedelsiant parengiant šiuo tikslu būtinas priemones;
- g) vadovaujantis 2004 m. Tarybos patvirtintais bendrais principais, paraginti valstybes nares – tokiu būdu ir naudojant tokias priemones, kurias jos laiko tinkamomis – nustatyti plataus užmojo politiką, kad būtų skatinama imigrantų, kurie turi perspektyvą įsikurti visam laikui, harmoninga integracija juos priimančiose šalyse; ši politika, kurios įgyvendinimas pareikalaus daug priimančiųjų šalių pastangų, turėtų būti grindžiama migrantų teisių (visų pirma teisių į švietimą, darbą, saugumą ir viešąsias bei socialines paslaugas) ir pareigų (laikytis priimančiosios šalies įstatymų) pusiausvyra. Ji apims konkrečias priemones, kuriomis būtų skatinamas kalbos mokymasis ir galimybė įsidarbinti – esminiai integracijos veiksniai; ja bus pabrėžiama pagarba valstybių narių bei Europos Sąjungos savitumui ir jų pagrindinėms vertybėms, pavyzdžiui, žmogaus teisėms, įsitikinimų laisvei, demokratijai, tolerancijai, vyrų ir moterų lygybei bei vaikams privalomam mokyklos lankymui. Europos Vadovų Taryba taip pat ragina valstybes nares, imantis tinkamų priemonių, atsižvelgti į poreikį kovoti su diskriminacija, nuo kurios gali nukentėti migrantai;
- h) vadovaujantis 2004 m. Tarybos patvirtintais bendrais principais, skatinti keitimąsi informacija apie įgyvendintus geriausios praktikos pavyzdžius migrantų priėmimo bei integracijos srityje ir propaguoti ES priemones, kuriomis būtų remiama nacionalinė integracijos politika.

II) Kovoti su neteisėta imigracija užtikrinant, kad neteisėtai gyvenantys užsieniečiai grįžtų į savo kilmės šalis arba į tranzito šalį

Europos Vadovų Taryba dar kartą patvirtina savo pasiryžimą kovoti su neteisėta imigracija. Ji primena savo įsipareigojimą veiksmingai taikyti tris pagrindinius principus:

- siekiant kovoti su neteisėta imigracija laikantis visuotinio požiūrio į migraciją, būtinas glaudesnis valstybių narių bei Komisijos ir kilmės bei tranzito šalių bendradarbiavimas;
- valstybių narių teritorijoje neteisėtai gyvenantys užsieniečiai turi išvykti iš šios teritorijos. Kiekviena valstybė narė įsipareigoja užtikrinti, kad šis principas būtų veiksmingai taikomas laikantis įstatymų, gerbiant atitinkamų asmenų orumą ir suteikiant pirmenybę savanoriškam sugrįžimui, ir pripažįsta kitos valstybės narės priimtus sprendimus dėl grąžinimo;
- visos valstybės privalo priimti atgal savo piliečius, kurie neteisėtai gyvena kitos valstybės teritorijoje.

Šiuo tikslu Europos Vadovų Taryba susitaria:

- a) taikyti ne bendrą įteisinimą, o įteisinimą sprendžiant kiekvienu konkrečiu atveju, dėl humanitarinių ar ekonominių priežasčių ir laikantis nacionalinės teisės aktų;
- b) sudaryti readmisijos susitarimus Bendrijos arba dvišaliu lygiu su tomis šalimis, kurių atveju tai yra būtina, kad kiekviena valstybė narė turėtų teises priemones, užtikrinančias neteisėtai gyvenančių užsieniečių išsiuntimą; bus įvertintas Bendrijos readmisijos susitarimų efektyvumas; turėtų būti peržiūrėti tie derybiniai nurodymai, pagal kuriuos vedamos derybos nebuvo sėkmingos; valstybės narės ir Komisija aktyviai derins veiksmus, kai bus deramasi dėl būsimų ES readmisijos susitarimų;

- c) užtikrinti neteisėtos imigracijos pavojaus prevenciją nustatant trečiųjų šalių piliečių įvažiavimo ir gyvenimo politiką ar tam tikrais atvejais kitų sričių politikos taikymo tvarką, įskaitant laisvo judėjimo tvarką;
- d) plėtoti valstybių narių bendradarbiavimą, prireikus savanorišku pagrindu taikant bendras priemones, kad būtų užtikrintas neteisėtai gyvenančių užsieniečių išsiuntimas (neteisėtai atvykusių asmenų biometrinis identifikavimas, bendri skrydžiai ir t. t.);
- e) stiprinti bendradarbiavimą su kilmės ir tranzito šalimis, kad laikantis visuotinio požiūrio į migraciją būtų kovojama su neteisėta imigracija, visų pirma kartu su jomis laikytis plataus užmojo politikos policijos ir teismo bendradarbiavimo srityje, siekiant kovoti su neteisėtu migrantų gabenimu bei prekyba žmonėmis užsiimančiomis tarptautinėmis nusikalstamomis organizacijomis ir geriau informuoti bendruomenių, kuriose iškyla tokia grėsmė, gyventojus siekiant išvengti nelaimingų atsitikimų, kurie visų pirma gali įvykti jūroje;
- f) paprašyti valstybių narių, visų pirma remiantis Bendrijos priemonėmis, parengti savanorišką grįžimą skatinančias pagalbos priemones ir keistis tarpusavyje informacija šiuo klausimu siekiant visų pirma užkirsti kelias pagalbą jau gavusių asmenų sugrįžimui apgaulės būdu į Europos Sąjungą;
- g) paprašyti valstybių narių imtis griežtų veiksmų, be kita ko, migrantų labui, taikant atgrasomąsias ir proporcingas sankcijas asmenų (darbdavių ir t. t.), išnaudojančių neteisėtai gyvenančius užsieniečius, atžvilgiu;
- h) veiksmingai taikyti Bendrijos nuostatas, pagal kurias vienos valstybės narės priimtas sprendimas dėl išsiuntimo yra taikomas visoje Europos Sąjungos teritorijoje; atsižvelgiant į tai pranešimas apie tokį išsiuntimą Šengeno informacinėje sistemoje (SIS) nustato valstybėms narėms prievolę uždrausti atitinkamam asmeniui įvažiuoti į jų teritoriją ir joje gyventi.

III) Didinti sienų kontrolės veiksmingumą

Europos Vadovų Taryba primena, kad kiekviena valstybė narė atsako už jai priklausančios išorės sienų dalies kontrolę. Ši kontrolė, kuria sudaroma galimybė naudotis bendra laisvo judėjimo erdve, bendros atsakomybės dvasia vykdoma visų valstybių narių vardu. Turėtų būti nustatytos tokios vizų išdavimo už išorės sienų ribų sąlygos, kurios visapusiškai prisidėtų prie integruoto išorės sienų valdymo. Turėtų būti užtikrinta, kad tos valstybės narės, kurios dėl savo geografinės padėties susiduria su imigrantų antplūdžiu arba kurių išteklių yra riboti, galėtų pasikliauti veiksmingu Europos Sąjungos solidarumu.

Šiuo tikslu Europos Vadovų Taryba susitaria:

- a) paprašyti valstybių narių ir Komisijos sutelkti visus jų turimus išteklius, kad būtų užtikrinta veiksmingesnė išorės sausumos, jūros ir oro sienų kontrolė;
- b) ne vėliau kaip nuo 2012 m. sausio 1 d. ir naudojantis Vizų informacine sistema (VIS) bendrai įvesti biometrinių vizų išdavimą, nedelsiant pagerinti valstybių narių konsulinių atstovybių bendradarbiavimą, kiek įmanoma labiau vienyti panaudojant išteklius ir laipsniškai, savanorišku pagrindu, kurti bendras konsulines vizų išdavimo įstaigas;
- c) FRONTEX agentūrai suteikti, atsižvelgiant į valstybių narių vaidmenį ir joms tenkančią atsakomybę, lėšas įgyvendinti jai paskirtą Europos Sąjungos išorės sienų kontrolės koordinavimo misiją, spręsti krizines situacijas ir, valstybėms narėms paprašius, vykdyti visas būtinas laikinas arba nuolatinės operacijas, vadovaujantis visų pirma 2008 m. birželio 5–6 d. Tarybos išvadomis. Atsižvelgiant į agentūros veiklos įvertinimo rezultatus, bus sustiprintas jos vaidmuo bei operatyvinės veiklos priemonės ir, atsižvelgiant į situacijų įvairovę, gali būti priimtas sprendimas dėl specializuotų biurų, skirtų visų pirma rytinei sausumos sienai ir pietinei jūros sienai, įsteigimo: šiuo įsteigimu jokių būdu neturėtų būti pažeistas agentūros FRONTEX vientisumas. Galiausiai, gali būti išnagrinėta galimybė sukurti Europos sienų apsaugos pareigūnų sistemą;

- d) laikantis solidarumo principo geriau atsižvelgti į problemas valstybėse narėse, į kurias atvyksta neproporcingai didelis migrantų srautas, ir šiuo tikslu paprašyti Komisijos pateikti pasiūlymus;
- e) naudoti šiuolaikines technologines priemones, kad būtų užtikrintas sistemų sąveika ir būtų sudaryta galimybė integruotu būdu veiksmingai valdyti išorės sienas, atsižvelgiant į 2008 m. birželio 19–20 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas ir į 2008 m. birželio 5–6 d. Tarybos išvadas. Nuo 2012 m., atsižvelgiant į Komisijos pasiūlymus, daugiausia dėmesio reikėtų skirti atvykimo ir išvykimo elektroninio registravimo įdiegimui kartu įdiegiant pagreitintą procedūrą Europos piliečiams ir kitiems keliautojams;
- f) sustiprinti bendradarbiavimą su kilmės bei tranzito šalimis, kad būtų sustiprinta išorės sienų kontrolė, ir kovoti su neteisėta imigracija didinant Europos Sąjungos pagalbą tų šalių personalo, atsakingo už migracijos srautų valdymą, mokymui ir aprūpinimui įranga;
- g) patobulinti Šengeno *acquis* taikymo įvertinimo procese pasitelkiamus būdus ir šį procesą vykdyti dažniau atsižvelgiant į 2008 m. birželio 5–6 d. Tarybos išvadas.

IV) Sukurti prieglobsčio Europą

Europos Vadovų Taryba oficialiai pakartoja, kad visi persekiojami užsieniečiai turi teisę į pagalbą ir apsaugą Europos Sąjungos teritorijoje pagal 1951 m. liepos 28 d. Ženevos konvenciją dėl pabėgėlių statuso su pakeitimais, padarytais 1967 m. sausio 31 d. Niujorko protokolu, ir kitus atitinkamus susitarimus. Europos Vadovų Taryba palankiai vertina pažangą prieglobsčio politikos derinimo srityje, per pastaruosius metus padarytą įgyvendinant bendrą Europos prieglobsčio sistemą. Tačiau ji konstatuoja, kad tarp valstybių narių tebėra didelių skirtumų, susijusių su apsaugos suteikimu ir būdais, kuriais tokia apsauga teikiama. Pakartodama, kad už apsaugos suteikimą ir pabėgėlių statusą yra atsakinga kiekviena valstybė narė, Europos Vadovų Taryba mano, jog atėjo laikas imtis naujų iniciatyvų, siekiant užbaigti bendros Europos prieglobsčio sistemos kūrimą, kaip numatyta Hagos programoje, ir taip pasiekti, kad būtų teikiama aukštesnio lygio apsauga, kaip savo prieglobsčio veiksmų plane pasiūlė Komisija. Šiame naujame etape glaudus dialogas turėtų būti palaikomas su Jungtinių Tautų pabėgėlių reikalų vyriausiuoju komisaru. Europos Vadovų Taryba pabrėžia, kad tiems asmenims, kurie turi teisę į apsaugą, teikiamą pagal apsaugos sistemas, dėl būtino Europos sienų kontrolės sustiprinimo neturėtų iškilti kliūčių pasinaudoti tokia galimybe.

Šiuo tikslu Europos Vadovų Taryba susitaria:

- a) 2009 m. įsteigti Europos paramos biurą, kuriam bus pavesta sudaryti palankesnes sąlygas valstybėms narėms tarpusavyje keisti informacija, tyrimų rezultatais bei patirtimi ir plėtoti už prieglobsčio prašymų nagrinėjimą atsakingų administracijų praktinį bendradarbiavimą. Šiam biurui nebus suteikti įgaliojimai nagrinėti prašymus ar priimti sprendimus, tačiau jis pasinaudos bendromis žiniomis apie kilmės šalis, kad padėtų suderinti nacionalinę praktiką, procedūras ir, atitinkamai, sprendimus;
- b) prašyti Komisijos pateikti pasiūlymus dėl vienos bendros prieglobsčio procedūros, numatančios vienodas garantijas, įvedimo, jei įmanoma, 2010 m. ir ne vėliau kaip 2012 m., bei dėl vienodo pabėgėlių bei asmenų, kuriems suteikta papildoma apsauga, statuso nustatymo;

- c) nustatyti procedūras, pagal kurias, esant krizei vienoje valstybėje narėje, susidūrusioje su masiniu prieglobsčio prašytojų antplūdžiu, būtų sudaryta galimybė, viena vertus, komandiruoti pareigūnus iš kitų valstybių narių suteikti tai valstybei pagalbą ir, kita vertus, greičiau mobilizuojant esamas ES programas parodyti tikrąjį solidarumą su ta valstybe. Valstybėms narėms, kurių nacionalinė prieglobsčio sistema patiria ypatingą ir neproporcingą spaudimą, visų pirma dėl jų geografinės ar demografinės padėties, solidarumu taip pat turi būti siekiama sudaryti palankesnes sąlygas tam, kad tarptautine apsauga besinaudojančių asmenų savanoriškas ir suderintas paskirstymas tarp šių ir kitų valstybių narių būtų tolygesnis, užtikrinant, kad nebūtų piktnaudžiaujama prieglobsčio sistemomis. Pagal šiuos principus Komisija, prireikus konsultuodamasi su Jungtinių Tautų pabėgėlių reikalų vyriausiojo komisaro biuru, sudarys palankesnes sąlygas tikiam savanoriškam ir suderintam paskirstymui. Laikantis biudžetinių procedūrų konkretūs asignavimai pagal galiojančias Bendrijos finansines priemones turėtų būti suteikti šiam paskirstymui atlikti;
- d) sustiprinti bendradarbiavimą su Jungtinių Tautų pabėgėlių reikalų vyriausiojo komisaru, kad būtų užtikrinta geresnė asmenų, prieglobsčio prašymą pateikiančių už Europos Sąjungos valstybių narių teritorijos ribų, apsauga, visų pirma pasitelkiant šias priemones:
- savanoriškai darant pažangą siekiant perkelti asmenis, kuriems suteikta Jungtinių Tautų pabėgėlių reikalų vyriausiojo komisaro apsauga, į Europos Sąjungos teritoriją, visų pirma pagal regionines apsaugos programas;
  - prašant Komisiją, palaikant ryšius su Jungtinių Tautų pabėgėlių reikalų vyriausiojo komisaru, pateikti pasiūlymus dėl bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis siekiant sustiprinti tų šalių apsaugos sistemų pajėgumus.
- e) prašyti valstybių narių suteikti už išorės sienų kontrolę atsakingam personalui mokymą su tarptautine apsauga susijusių teisių ir prievolių srityje.

V) Užmegzti visapusišką partnerystę su kilmės bei tranzito šalimis, kad būtų skatinama migracijos ir vystymosi sinergija

Primindama savo 2005 m. gruodžio mėn., 2006 m. gruodžio mėn. ir 2007 m. birželio mėn. išvadas, Europos Vadovų Taryba dar kartą patvirtina savo įsipareigojimą taikyti visuotinį požiūrį į migraciją, kuriuo buvo remiamasi rengiant 2006 m. Rabate ir Tripolyje įvykusias Europos ir Afrikos konferencijas bei 2007 m. Lisabonoje įvykusį ES ir Afrikos aukščiausiojo lygio susitikimą. Ji yra įsitikinusi, kad šis požiūris, apimantis teisėtos migracijos organizavimo, kovos su neteisėta imigracija bei migracijos ir vystymosi sinergiją visų susijusių šalių ir pačių migrantui labai, yra labai aktualus rytinei ir pietinei Europos dalims. Migracija turi tapti svarbia valstybių narių ir ES išorės santykių sudedamąja dalimi, o tai reiškia, kad santykiuose su kiekviena trečiąja šalimi reikia atsižvelgti į esamo dialogo migracijos klausimais su ta šalimi kokybę.

Atsižvelgdama į tai, Europos Vadovų Taryba įsipareigoja remti atitinkamų šalių vystymąsi ir užmegzti su jomis glaudžią partnerystę, skatinant migracijos ir vystymosi sinergiją.

Šiuo tikslu Europos Vadovų Taryba susitaria:

- a) Bendrijos arba dvišaliu lygiu sudaryti susitarimus su kilmės ir tranzito šalimis, į kuriuos atitinkamai būtų įtrauktos sąlygos dėl prie darbo rinkos padėties valstybėse narėse pritaikytų teisėtos migracijos galimybių, kovos su neteisėta imigracija, readmisijos ir dėl kilmės bei tranzito šalių vystymosi; Europos Vadovų Taryba prašo valstybių narių ir Komisijos teikti viena kitai informaciją ir tarpusavyje konsultuotis dėl tokių dvišalių susitarimų tikslų ir ribų bei dėl readmisijos susitarimų;
- b) skatinti valstybes nares, jų galimybių ribose, į rytus ir į pietus nuo Europos esančių šalių partnerių piliečiams suteikti teisėtos imigracijos galimybes, pritaikytas prie darbo rinkos valstybėse narėse padėties, sudarant galimybę tų šalių piliečiams gauti mokymą ar įgyti profesinės patirties ir sukaupti santaupas, kurias jie galės panaudoti savo šalies labui. Todėl Taryba prašo valstybes nares skatinti laikinos ar apykaitinės migracijos formas, siekiant išvengti protų nutekėjimo problemos;

- c) vykdyti bendradarbiavimo su kilmės ir tranzito šalimis politiką, kad būtų atgrasyta nuo neteisėtos imigracijos arba jai užkirstas kelias, visų pirma tose šalyse sustiprinant pajėgumus;
- d) veiksmingiau integruoti migracijos ir vystymosi politiką nagrinėjant, kaip šių sričių politika galėtų suteikti naudos tiems regionams, iš kurių kyla imigracija, užtikrinant suderinamumą su kitais vystymosi politikos aspektais ir Tūkstantmečio vystymosi tikslais. Todėl Europos Vadovų Taryba prašo valstybių narių ir Komisijos – tuose prioritetiniuose sektoriuose, kurie nustatyti su šalimis partnerėmis – pirmenybę teikti solidarinio vystymosi projektams, kuriais gerinamos gyventojų gyvenimo sąlygos, pavyzdžiui, mitybos, sveikatos priežiūros, švietimo, profesinio mokymo ir užimtumo srityse;
- e) skatinti bendro vystymosi veiksmus, kuriais migrantams sudaroma galimybė dalyvauti jų šalių vystymesi. Europos Vadovų Taryba rekomenduoja, kad valstybės narės paremtų specialių finansinių instrumentų, sudarančių galimybę užtikrintai ir pigiau persiųsti migrantų santaupas investavimo ar socialinio draudimo tikslais, patvirtinimą;
- f) ryžtingai įgyvendinti Europos Sąjungos ir Afrikos partnerystę, dėl kurios susitarta 2007 m. gruodžio mėn. Lisabonoje, 2007 m. lapkričio mėn. Albufeiroje surengtos pirmojo Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių ministrų susitikimo dėl migracijos išvadas bei Rabato veiksmų planą ir šiuo tikslu 2008 m. rudenį Paryžiuje surengti antrąją Europos ir Afrikos ministrų konferenciją dėl migracijos ir vystymosi, kurioje būtų priimti sprendimai dėl konkrečių priemonių; plėtoti, atsižvelgiant į 2007 m. birželio mėn. savo išvadas, visuotinį požiūrį į migraciją rytinėje ir pietinėje Europos dalyje ir šiuo tikslu palankiai vertinti iniciatyvą 2009 m. Prahoje surengti ministrų konferenciją šiais klausimais; toliau plėtoti vykstančius politinius ir sektorinius dialogus, visų pirma su Lotynų Amerikos, Karibų ir Azijos šalimis, siekiant geriau suprasti su migracija susijusius interesus ir sustiprinti dabartinį bendradarbiavimą;

- g) paspartinti svarbiausių visuotinio požiūrio į migraciją priemonių (migracijos ataskaitų, bendradarbiavimo platformų, partnerystės judumo srityje ir apykaitinės migracijos programų) plėtojimą, kad būtų užtikrinta iš pietų vedančių migracijos kelių ir iš rytų bei pietryčių vedančių migracijos kelių pusiausvyra, ir atsižvelgti į patirtį, įgytą šioje srityje derantis su kilmės bei tranzito šalimis dėl Bendrijos ir dvišalių susitarimų dėl migracijos ir readmisijos, bei į bandomąsias partnerystes judumo srityje;
- h) įgyvendinant šiuos įvairius veiksmus užtikrinti, kad jie atitiktų kitus ES vystomojo bendradarbiavimo politikos aspektus, visų pirma 2005 m. Europos konsensuą dėl vystymosi, ir politiką kitose srityse, visų pirma kaimynystės politiką.

*

* *

Europos Vadovų Taryba prašo Europos Parlamento, Tarybos, Komisijos ir valstybių narių atitinkamose kompetencijos srityse priimti reikalingus sprendimus šiam Paktui įgyvendinti siekiant plėtoti bendrą imigracijos ir prieglobsčio politiką. Programa, kuri 2010 m. pakeis Hagos programą, visų pirma suteiks galimybę toliau įgyvendinti Paktą.

Savo ruožtu ji nusprendė rengti metines diskusijas imigracijos politikos ir prieglobsčio politikos klausimais. Šiuo tikslu Europos Vadovų Taryba prašo Komisijos kiekvienais metais Tarybai pateikti visų pirma valstybių narių įnašais grindžiamą ataskaitą, kaip Sąjunga ir jos valstybės narės įgyvendina šį Paktą ir programą, kuri pakeis Hagos programą, prireikus kartu su pasiūlymais ir rekomendacijomis. Be to, šie metiniai debatai suteiktų galimybę informuoti Europos Vadovų Tarybą apie svarbiausius pokyčius, numatytus kiekvienos valstybės narės vykdant savo imigracijos ir prieglobsčio politiką.

Siekdama parengti šiuos debatus, Europos Vadovų Taryba prašo Komisijos pasiūlyti Tarybai, kaip vykdyti tolesnę susijusią veiklą.

Galiausiai, Europos Vadovų Taryba pakartoja, jog būtina užtikrinti reikiamus išteklius, kad būtų įvykdyti su imigracijos ir prieglobsčio politika bei visuotinio požiūrio į migraciją įgyvendinimu susiję reikalavimai.